

ЗЛАТОКЖДРА ЕСЕНЬ

Есень, приказна царица,
тича въ бърза колесница
презъ градини и гори,
и съ позлата
дървесата
тя богато надари.

По баиритъ препуска,
изъ усойтѣ се спуска,
изъ градинитѣ снове...
Где минава,
разпилява
чудни сладки плодове.

Съ плодъ е крушата покрита,
натежа лозата вита —
гроздъ лежи подъ всѣки листъ;
соченъ зрѣе
и се смѣе
накитъ чуденъ — бисеръ чистъ!

Поздравъ, приказна царице,
златокждра хубавице,
до година пакъ ела
плодовита
и честита
тукъ по нашитѣ села!

Георги Владимировъ